

SERBIAN MIRROR ГЛЕДАЛО

OD ATLANTIKA DO PACIFIKA
INDEPENDENT SERBIAN
NEWSPAPER IN THE USA
НЕЗАВИСНИ МЕСЕЧНИ
ЛИСТ СРБА У САД

СРПСКО ПОЗОРИШТЕ МИРА СРЕМЧЕВИЋ ЧИКАГО ПРЕДСТАВЉА СПЕКТАКЛ ПРЕДСТАВУ

ПО РОМАНУ СТЕВАНА СРЕМЦА

ЗОНА ЗАМФРОВА

Photo Jelena Vucicevic EllyElite PhotoStudio

DESIGNER AND GENTLEMAN

Komisijom do istine o posledicama bombardovanja

RAŠA NIJE HTEO DA BUDE SLOBA

ALBANCI OSNIVAJU TRIBUNAL ZA SRBE

ZLATNA SRCA "DELFINA"

Dr Vesna Simić O.D.

NORTH SUBURBAN
VISION CONSULTANTS

Doktor optometrije sa više od 17 godina iskustva.
Generalni očni pregledi odraslih i dece.

Specijalizovana ordinacija za
vision rehabilitaciju dece i odraslih
sa poremećajem strabizma,
ambliopije, i binokularnih smetnji koji
moгу potencijalno da utiču na učenje.

**Mogućnost zaustavljanja miopije
(kratkovidosti) kod dece, po najnovijim
metodama bez hirurških zahvata**

LOKACIJE

DEERFIELD, IL
360 S. Waukegan Rd. Suite A
Deerfield, IL 60015
Phone: **847.412.0311**

PARK RIDGE, IL
350 S. Northwest Highway
Park Ridge, IL 60068
Phone: **847.823.8283**

Ako imate samo državno osiguranje
Public Aid karticu,
isključivo pozovite na ovaj broj
773-592-9887

email: vsimic@nsvc.com
website: www.nsvc.com

aqua air
enterprises

**INTERNATIONAL
SHIPPING**

TRANSPORT AUTOMOBILA, MOTORCIKALA,
ATV, ČAMACA, JET -SKI-ja & LIČNIH STVARI
U EVROPU I BILO GDE U SVETU

OKEANSKI TRANSPORT

TRANSPORT 20' & 40' KONTEJNERA ILI POJEDINAČNIH POŠILJKI
U NAŠIM ZBIRNIM KONTEJNERIMA

AVIONSKI TRANSPORT

BEOGRAD, ZAGREB, LJUBLJANA, SARAJEVO, SKOPLJE, PODGORICA

U.S. CUSTOMS BROKERAGE SERVICE

TRANSPORT POŠILJKI PREMA U.S. & CARINJENJE U U.S.

LOS ANGELES, CA
Phone: 310-215-0032

CHICAGO, IL
Phone: 773-850-2043

LAS VEGAS, NV
Phone: 702-758-5394

MIAMI, FL
Phone: 904-417-8464

PHOENIX, AZ
Phone: 623-396-5868

NEW YORK, NY
Phone: 201-822-5443

SAN FRANCISCO, CA
Phone: 415-621-9594

WASHINGTON D.C.
Phone: 202-630-5751

WWW.AQUAAIRENTERPRISES.COM

Aqua Air Enterprises, 5250 W. Century Blvd. #606, Los Angeles, CA 90045

Telephone: (310) 215-0032 | Fax: (310) 215-1628, Email Us: contact@aquaairenterprises.com

FIND US ON SOCIAL MEDIA

SADRŽAJ

<i>Srb info</i>	strana 4
<i>Političke aktuelnosti</i>	strana 5
<i>Raša nije hteo da bude Sloba</i>	strana 6
<i>Srbija kriva za sve</i>	strana 7
<i>Komisijom do istine o posledicama bombardovanja</i>	strana 8
<i>Novi Zeland - tragedija koja je potresla svet</i>	strana 9
<i>Scenski spektakl - Zona Zamfirova</i>	strane 10 - 11
<i>Suze i smeh bosanskog hajlendera</i>	strana 12
<i>Američka premijera i nagrada za "Teslin narod"</i>	
<i>Željka Mirkovića</i>	strana 13
<i>Malo para, malo života</i>	strana 14
<i>Uniforme će nositi i oni što su nisu služili</i>	strana 15
<i>Da li je "zid" pravo rešenje</i>	strana 17
<i>Jerusalim-sveti grad</i>	strana 18
<i>Zeleni venac, prvo izletište</i>	strana 26
<i>Otišao je pisac za sve generacije</i>	
<i>Premينو Dobrica Erić</i>	strana 27
<i>Bomba u avionu</i>	strana 28
<i>Iz Generalnog konzulata RS u Čikagu</i>	strana 32
<i>Sport: Lovorike za Noleta</i>	strana 33
<i>Horoskop za april</i>	strane 34
<i>Porodica</i>	strana 36
<i>Mediji</i>	strane 37
<i>Vedra strana Ogledala</i>	strana 38

TIRAŽ: 18.000

PUBLISHED BY

Ogledalo - Serbian Mirror. Inc

P O BOX 13472 CHICAGO IL 60613

· Phone: 773.744.0373

· OSNIVAČ: Slavica Petrović

· UREDNIK: Slavica Petrović

· GRAFIČKI UREDNIK: Zoran Marinković

· REDAKCIJA: Marijana Maljković,

Nenad Jovanović, Marko Lopusina, Aleksandar Stanković

Vojin Drenovac, Dejan Marinković

· DOPISNICI: Vanja Bulić, Jasna Stanojev, Ivan Kalauzović

Stefanija Djokić (Beograd), Staša Nastić (Holivud)

Milomir Ognjanović (Havai)

· PREDSTAVNIŠTVA ·

· LOS ANDJELES: Dragan Rakonjac (562.397.9001)

· BEOGRAD: Zoran Marinković (062.821.4385)

ALL RIGHTS RESERVED:

Ogledalo is not responsible for advertisements, advertising articles and their contents

E-mail: ogledalo@gmail.com

Web: www.serbianmirror.com

“Што год ткаш, везуј конце за небо”

Св. Владика Николај Велимировић

Уместо речи уредника

ПАТРИЈАРХ ПАВЛЕ О МОЛИТВИ: Не молите се напамет!

Потребно је молити се не само када се осећамо расположени за молитву него и када немамо тежње ни наклоности за молитву, када нас лењост, сан, заборав и остало удаљују од молитве.

Добро запамтите ове речи патријарха Павла, јер мудрост која извири из сваке његове реченице оплемењује душу. Његове беседе о значају молитве сламка су спаса за сваког верника, нарочито када се нађе у тешкој животной ситуацији.

– Молитва је уздицање ума и срца Богу. Њоме човек узлеће у хорове анђела и постаје учесник њиховог блаженства. Молитва је тамјан најпријатнији Богу, најсигурнији мост за прелаз преко искушења таласа живота, необорива стена свих који верују, мирно пристаниште, божанска одећа, која облачи душу великом добротом и лепотом. Молитва је мати свих добрих дела, чуварка чистоте тела, печат девојаштва, сигурна ограда против свих лукаваства вечитог непријатеља нашег – ђавола.

Гони непријатеље именован Христовим, јер јачег од овог средства нема ни на небу, ни на земљи. Молитва је просвећење ума, секира очајању, разбијање туге, рађање наде, ублажавање гнева, заступница свих којима се суди, радост оних који су у тамници, спасење онима који гину – говорио је патријарх.

Ноћ је, како је он беседио, најприкладнија за усамљену молитву, јер је она тада двоструко снажнија.

– Тада се све стишава, умирује, а молитва која се узноси Богу у ноћној тишини, из дубине срца, бива услышена и на душу се спушта двострука благодат Божја. За време такве молитве свезлобни враг са нарочито великом силом устаје и удара у

богомольце многим искушавањем, страхом и напастима, но тада се и благодат божја умножава ради духовне помоћи.

Патријарх Павле посебно је истицао да је много боље да се молитве читају из молитвеника него да се говоре напамет.

– Ово нарочито важи за почетнике и слабе. Зато у православној цркви све што се чита или пева обично, ма како се знало напамет, пева се читајући из књиге. Овако удубљен ум у молитвене речи не бежи лако на разне стране. Ако ум не може да се задржи и удуби у речи светих отаца, онда треба тихо читати, колико да сам себе чујеш. Нарочито оваква молитва вреди кад се молиш насамо. У друштву наша молитва треба да буде нечујна, да ничију молитву не би реметила – саветовао је он и додао:

Кратке молитве у свакој прилици

Патријарх Павле цитирао је светог апостола који је рекао: “Непрестано молите се да не паднете у напаст.” Непрестана молитва састоји се у томе не само да се ми свагда молимо већ стално Бога да се сећамо и осећамо га увек пред собом како гледа на сва дела, намере и помисли наше.

Према томе, дивна је навика обраћати се Господу од срца и кратким молитвама у свакој прилици и послу, у почетку са: “Боже, помози! Господе, благослови!”, а на крају са: “Слава ти, Господе! Благодарим ти, Боже!” У изненадним неприликама, каквом било искушењу: “Господе, спаси! Боже, милостив буди мени грешнику! Господе Исусе Христе, сине божји, помилуј ме грешног! Пресвета Богородице, спаси нас!”

Редакција *Огледала* жели да се све ваше молитве услыше у овим светлим празничним данима – Христос Васкрсе!

**ХРАМ СВЕТОГ СТЕФАНА ДЕЧАНСКОГ
РАСПОРЕД ВАСКРШЊИХ
БОГОСЛУЖЕЊА
2019. ЛЕТА ГОСПОДЊЕГ**

Април 20 ЛАЗАРЕВА СУБОТА – ВРБИЦА
Света Литургија 10:00
Причешће школске деце. У наставку – литија
око цркве, а затим и ручак.

Април 21 ЦВЕТИ
Света Литургија 10:00
У наставку служиће се освећење врбе.

Април 24 ВЕЛИКА СРЕДА
Света Пређеосвећена литургија..... 10:00

Април 25 ВЕЛИКИ ЧЕТВРТАК
Света Литургија 10:00
Велико бденије..... 19:00

Април 26 ВЕЛИКИ ПЕТАК
Вечерње са изношењем плаштанице..... 16:00
Јутрење са певањем статија и Опело..... 19:00

Април 27 ВЕЛИКА СУБОТА
Света Литургија 10:00
Васкрсно јутрење..... 23:45

**Април 28 ВАСКРСЕЊЕ ГОСПОДА
ИСУСА ХРИСТА**
Света Литургија 10:00

У наставку свете Литургије биће освећена
и подељена Васкршња јаја.

Април 29 ВАСКРШЊИ ПОНЕДЕЉАК
Света Литургија 10:00

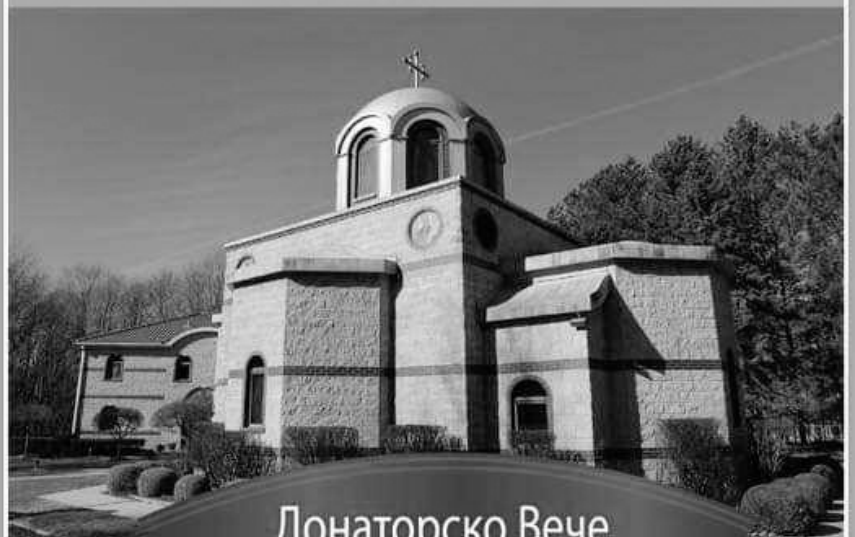
Април 30 ВАСКРШЊИ УТОРАК

Са благословом Његовог Преосвештенства Епископа
Новогрaчаничко-Средњозападно Америчког Господина Лонгина

Сестринство Манастира Рођења Пресвете Богородице
у Њу Карлајл, Индијани

Срдачно вас позива на

Донаторско Вече

Субота, 6. Април 2019

Саборни храм
Васкресења Христовог у Чикагу
5701 N. Redwood Dr.
Chicago, IL 60631

Почасни гост -
Гусларка Бојана Пековић

Вечерње у 5:00 увече
Свечани пријам и послужење у 6:00 увече
Вечера и програм у 7:00 увече

* Сав прикупљени прилог од
донаторске вечере биће употребљен
за обнову манастира.

Број места је ограничен. За резервације, молимо вас да позовете црквену канцеларију
на 773-693-3366 или 317-832-0207 или нас контактирајте путем електронске
поште на agapeep@gmail.com.

**GODIŠNJA PRETPLATA
NA OGLEDALO
12 MESECI - \$50.00**

NAME: _____
ADDRESS: _____
CITY: _____ STATE: _____
ZIP: _____ TEL: _____

Ispunjen formular zajedno sa čekom pošaljite
na adresu Ogledala

Ogledalo - Serbian Mirror -
PO BOX 13472 Chicago IL 60613

ALBANCI OSNIVAJU TRIBUNAL ZA SRBE

Od specijalnog izveštaca
MARIJANA MALJKOVIĆ

Vlasti u Prištini najavljuju da uskoro počinje da radi posebno odeljenje kosovskog suda za ratne zločine. U toj novoj instanci ne bi bilo naših arbitara, oni mogu da odlučuju i u odsustvu osumnjičenih, a predpostavlja se da je od optužnica u opasnosti oko 100 Srba.

Kosovski sudovi su preuzeli slučajeve ratnih zločina od Euleksa, pa će se, osim zločina koje su počinili pripadnici OVK nad Srbima, baviti i zločinima nad Albancima za koje su osumnjičeni Srbi. Odgovarajući na Tanjugovo pitanje da li Euleks, s obzirom na to da ima nadležnost "nadgledanja", može da garantuje pravičnost postupaka protiv Srba, iz Misije navode da je prenos slučajeve kosovskim sudovima iz Euleksa sproveden u potpunosti u skladu sa međunarodnim standardima za ljudska prava, uključujući i procenu rizika za sve spise predmeta. Istovremeno, na pitanje da li se Srbi, koji se procesuiraju pred kosovskim sudovima mogu obratiti Euleksu za pomoć, ukoliko imaju primedbe na sudjenje, u Misiji navode da Euleks nikada nije pružao pravnu pomoć. Podsećaju i na to da je Euleks predao svoje izvršne odgovornosti, te da više nije u mogućnosti da pruža informacije o predmetnim postupcima, a da su za sve dalje informacije nadležni kosovski sudovi.

Prema podacima koje prenose prištinski mediji, Specijalnom tužilaštvu Kosova već je predato više od 60 predmeta vezanih za ratne zločine, ali se ne precizira koje su nacionalnosti osobe koje su njima obuhvaćene. Euleks je završio istragu i predao kosovskom provosudju 11 predmeta vezanih za ratne zločine, među kojima su i slučajevi protiv

penzionisanih srpskih generala Božidara Delića, Ljubiše Dikovića i Momira Stojanovića. Vrlo je verovatno da će se svi oni sliti u novo odeljenje u Prištini, gde će se donositi odluke hoće li se podizati optužnice.

Penzionisani general Ljubiša Diković, bivši načelnik GŠ i komandant tokom sukoba na Kosovu, pita se za Sputnjik zašto Euleks nije na vreme podigao optužnice protiv šiptarskih terorista koji su činili zločine. Ovo je sada još jedan postupak kojim je potrebno pravdati agresiju iz

humanitarno pravo, koji ga je tri puta neosnovano optuživao, jer ni za jednu optužbu postupak nije pokrenut. Dodaje da Albanci na sve moguće načine Kosovo pokušavaju da predstave kao državu, a to je, kako kaže, država kriminalnih klanova. Iako je sud formiran sa ciljem da prvenstveno odgovaraju njihovi, koji su činili ratne zločine prema Srbij, do sada ništa nije uradio, pa su zato proširili optužnice, kaže Delić.

"To je u najmanju ruku smešno, ali uvek treba imati u vidu da su oni mezimče Evrope i

načelnik Vojne službe bezbednosti na KiM, za Sputnjik kaže da ga optužuju zbog govora koji je navodno odžao na sahrani ženinog rodjaka u Djakovici, koji je kao pripadnik MUP-a ubijen u zasedi. Navodno sam rekao da će za njegovu glavu platiti 100 albanskih glava, a to apsolutno nije tačno, kaže Stojanović i dodaje: "Toj sahrani nisam ni prisustvoao, niti bilo kad to izjavio, što je u istrazi lako dokazivo". On naglašava da kao pripadnik organa vojne bezbednosti ni na koji način nije mogao da učestvuje u planiranju

U strahu od međunarodnog suda i zaslužene kazne za počinjena zverstva teroristi sa Kosova i Metohije traže spas u napadima na srpske oficire, izjavio je ministar odbrane Aleksandar Vulin i poručio: "Za odbranu Košara i Paštrika od šiptarskih terorista srpski oficiri zaslužuju odlikovanja i zahvalno pamćenje, a ne pretnje neosudjenih terorista".

Vulin je podsetio da je takozvani ministar odbrane Kosova, Rustem Beriša pravosnažno 2016. od strane suda u Nišu osuđen za učešće u ubistvu pet vojnika Vojske Jugoslavije na Košarama, i da je Haradinaj slobodan zato što su svi svedoci na njegovom sudjenju pobijeni.

"I kome takvi da sude?", upitao je ministar odbrane i dodao da je Vojska Srbije ponosna na svakog svog oficira i vojnika koji su je branili u ratovima iz devedesetih, koje Srbija i njena vojska nisu ni izazvali ni tražili.

S obzirom na to da kosovske vlasti pripremaju zakone kojima bi se dozvolilo da se sudi i u odsustvu optuženih, advokat Nebojša Vlajić objašnjava da bi u takvom slučaju sudjenje bilo javno, i da bi svaki optuženi imao branioca iako nije prisutan u sudnici. Za te ljude, kako upozorava, svaki prelazak granice i boravak u zemljama koje su priznale Kosovo, bio bi veliki rizik, jer bi preko Unmika Priština od Interpolu mogla da zatraži da se za njima raspišu poternice. Vlajić pretpostavlja da će se raditi o pripadnicima policijskih i vojnih snaga koji su bili na komandnim funkcijama tokom 1999. godine, ali kaže da je ovde glavno pitanje na osnovu kojih dokaza će se pisati optužnice.

O sudjenjima na Kosmetu govori i podatak da Euleks nije osudio nikog iz OVK za neke od monstruoznih zločina — na primer, ubistvo žetelaca u Starom Grackom, ubistva srpske dece u Bistrici ili dizanja u vazduh autobusa "Niš ekspresa".

1999. i sve što se dešavalo u Srbiji, kaže Diković.

"To što su sud predali Šiptarima jasno govori ko je na čijoj strani i ko šta hoće. Ne znam šta bih novo rekao, dosta se govori o tome, a nije ni slučajno što smo se baš mi našli na optužnici. Jasno je da su ciljano birali. Mi smo branili svoju zemlju, sve smo radili po Ustavu i zakonima, a drugi neka rade šta hoće", kaže general Diković. On dodaje da će se najverovatnije odazvati na poziv suda, ali će se o tome prethodno konsultovati sa svojom državom.

General Božidar Delić, kao i Diković, još nije saznao za šta je konkretno optužen. Kaže da ga, s obzirom kakav je sud u pitanju, ne bi čudilo da izmisle bilo šta. Veruje da su Albanci u ovom procesu imali pomoć Nataše Kandić, odnosno Fonda za

Amerike, njima se dozvoljavaju razne stvari. Medjutim, nisu ni u Injterpolu, nisu većinski priznata država, ni članica UN. Ovo doživljam samo kao pokušaj po metodologiji koju su već isprobali Hrvati", ocenjuje general Delić.

On ističe da je više puta bio pred Haškim tribunalom, kao veštak i tri puta kao svedok, te da ima dokument u kome stoji da taj sud ne smatra da može biti potencijalni optuženik. Na pitanje da li će se odazvati na poziv suda u Prištini, general Delić kaže da se ne može odazvati sudu države koje ne postoji. "Kao neko ko nikada takvu državu neće priznati, naravno da neću. Imam svoju državu koja ima sudski sistem, ako ona smatra da treba nešto da objasnim, rado ću se odazvati", kaže Delić za Sputnjik.

General Momir Stojanović, koji je u ratu bio

niti da komanduje borbenim dejstvima, da je opštepoznato da su ljudi na takvoj poziciji time ne bave. General Stojanović veruje da su optužbe neka vrsta opomene za njega, jer su vezane za izveštaj Anketnog odbora Skupštine Srbije za ispitivanje kršenja budžetskih sredstava koji je on vodio na KiM, a koji se nikada nije ni našao pred poslanicima. Verujem da su se i neki uticajni ljudi iz Srbije našli pozvanim, neke interesne grupe, pre svega na severu Kosova, kaže on.

Stojanović dodaje da je dva puta bio svedok odbrane u Haškom tribunalu i da su sve te događaje od 1998. sa Tužilaštvom za ratne zločine pretresli i da nikada nije bilo nikakve sumnje, mrlje u njegovom postupanju na dužnosti, te da je duboko ponosan na sve što je radio za svoju zemlju.

Amerikanci su hteli da ustoliče Radovana Karadžića da vodi Srbe od 1994. godine

RAŠA NIJE HTEO DA BUDE SLOBA

Kako je Slobodan Milošević odbijao američke ponude, zvanični Vašington je pokušao da ga smeni, a da Radovana Karadžića imenuje za vodju svih Srba, ali se ovaj toga uplašio

Dr Borko Djordjević

Moj dolazak na Pale 1994. godine na poziv Radovana Karadžića bio je skopčan sa komplikovanom situacijom među Srbima i zahtevao je objašnjenje, koje bih ja mogao da prenesem Amerikancima. Meni nije bilo teško da razumem sankcije takozvanoj SRJ, sastavljenoj od dve republike, jer je Milošević u to vreme izgubio uverenje Amerikanaca da je on demokrata i da želi demokratsku transformaciju srpskog društva.

Ovo tvrdi dr Borko Djordjević, republikanac, bivši saradnik Ronalda Regana i sadašnji Donalda Trampa, koji ekskluzivno otkriva kako su Amerikanci hteli da Miloševića zamene sa Karadžićem, ali im to nije uspelo. Zato je ovih dana u Hagu taj nesudjeni srpski vožd Radovan Karadžić osuđen i za dela Slobodana Miloševića.

— Već 1994. godine su Amerikanci shvatili da Milošević u suštini nije ništa promenio, niti je imao nameru da išta promeni u SRJ. Naime, od devedesetih godina prošlog veka Slobodan Milošević je odbio sve ponude od strane Amerikanaca da privatizuje i transformiše velika, u to vreme moćna preduzeća, kao što su bili "Jugopetrol", "Minel", "Elektronska industrija Niš", PKB, Geney. Privatizacija bi se izvela sa strateškim partnerima, koji su bili snabdeveni od strane KPMG-a, a sponzorirani od strane američke vlade sa 70 milijardi dolara.

Tu ponudu Milošević je službeno prihvatio i dao Vladi Srbije, potpredsedniku Maljkoviću i Vladi Štambuku, da to procekuriraju, da bi posle pet meseci ponudu tiho odbio. Interesantno je bilo da je u tom paketu ponude Vlade SAD bila napomena da, ako "dodje do privredne tranzicije vlasništva, neće biti uvedene sankcije Jugoslaviji". Pošto se tranzicija nije desila, sankcije su uvedene.

U to vreme, kada sam u septembru 1994. godine došao na Pale, srpski vožd Slobodan Milošević je bio u SAD definisan kao "hibridni komunist, koji je samo promenio ime Komunističke

partije u Socijalističku partiju, a nastavio je da upravlja zemljom i narodom metodom demokratskog centralizma".

Činjenica da je Milošević ostao komunist, kasnije je potvrđena stvaranjem partije zvane JUL od strane Mire Marković, što je za Amerikance bio dokaz da je Miloševićeva država jedina u regionu ostala prokomunistička i sa komunističkom ekonomijom.

Zašto je Milošević odbio Amerikance i njihovu ponudu da sa 70 milijardi dolara izvrše tranziciju u SRJ?

Prvo zato, jer bi prebacivanje društvene, komunističke

u inostranstvu imala oko 40 milijardi dolara. To su bila preduzeća SDPR, "Iney", "Geney", "Universal" i druge spoljnotrgovinske i državne firme.

One su imale svoj kapital u inostranim bankama, koji je privatizovan tako što su ih otkupljivali komunistički direktori u inostranim zastupništvima postavljeni tamo da bi izbegli sankcije. Tako je Slobodan Milošević privatizovao celokupnu društvenu imovinu tih preduzeća, pretvorio je u privatni i lični kapital, kojim je mogao da upravlja. Tim kapitalom Milošević je finansirao Vojsku Republike Srpske u BiH, Vojsku Republike

teškim akcentom i Jevrejima, a oni su počeli da nas Srbe optužuju za genocid.

Bivši američki predsednik Džimi Karter je bio misionar, vlasnik Karter centra, sa blagonaklonim pogledom na Srbe. Dobro je saradjivao sa Titom, a imao je animozitet prema islamistima, od kojih je izgubio predsedničke izbore zbog džihada u Iranu — svedoči dr Borko Djordjević.

— U isto vreme kada sam ja kontaktirao sa Džimijem Karterom, srpski vožd Slobodan Milošević je tražio od mog školskog druga i ministra diplomatije Milana Milutinovića da uspostavi

se čuva mene, Borka Djordjevića, jer sam ja "špijun CIA". Naravno da Radovan Karadžić u to nije poverovao.

Boravak Kartera na Palama je otvorio svetska vrata za bosanske Srbe, a i za Srbe uopšte, jer je aktivirana Kontakt grupa da dodje na Pale i započne pregovore o podeli Bosne i stvaranju sadašnjeg bosanskog entiteta.

Istovremeno su Amerikanci insistirali da Radovan Karadžić postane, umesto Slobodana Miloševića, novi vođa svih Srba i da mu se zato da sva moguća pomoć Vašingtona. SAD su cenile Karadžića kao velikog pobednika u ratu u BiH, koji je držao čak 75 odsto teritorija u BiH, i koji je imao ugled u Srbiji i mogao da utiče na Beograd. Amerikanci vole pobednike i samo sa njima razgovaraju.

Za Amerikance novi srpski vožd Radovan je bio markantan, govorio je dobro engleski, nije nikada bio član Komunističke partije i verovao je u Boga, što je bilo sušta suprotnost od Slobodana Miloševića. Uz to Miloševićevi politički operativci Zebić, Šainović, Bogdanović, bili su opisani od strane ambasadora Vorena Cimermana kao lažljivci i prevaranti, koji vlast drže samo radi svojih ličnih interesa, a ne interesa srpskog naroda.

Karadžić je i početkom 1995. godine bio podobna ličnost za SAD da bude novi vođa Srba u regionu. Greške koje je napravio Amerikanci su bili spremni da mu oprostite. Naime, Radovan se bojavao Slobodana Miloševića, bio je nervozan, nesiguran i grickao je nokte. Ipak, predsednik Bil Klinton i američka vlada su prihvatili izveštaj Džimija Kartera o miru u BiH i izveštaj o Radovanu Karadžiću. Naredili su šefu Kontakt grupe, g. Štajneru, da podeli teritorije BiH između Muslimana, Hrvata i Srba.

Ja sam, posle odlaska Džimija Kartera, ostao na Palama. Napravili smo nove mape i podelu teritorija u odnosu 51 odsto prema 49 odsto u korist Srba. Odneo sam taj plan Karteru, on ga je prihvatio i bio je spreman da ga sprovede.

U međuvremenu Milošević je preko svojih kanala

imovine u privatnu svojinu za Miloševića značilo da on neće više imati kontrolu nad preduzećima, njihovim direktorima i radnicima, odnosno nad glasačima. Žrtvovao je svoj narod radi vlasti. Sankcije koje su uvedene zbog odbijanja Miloševića da završi posao dogovoren sa Amerikancima, bile su razarajuće i pogubne po celokupnu Jugoslaviju. Došlo je do naglog osiromašenja društva i ljudi, do porasta kriminala i šverca.

Drugo, Milošević je mislio da će preživeti sankcije i pobediti Amerikance.

Privredna proizvodnja je stala, ali se u SRJ živelo od krijumčarenja hrane, lekova, goriva, deviza, kao i od rezervi novca velikih srpskih preduzeća, koja su

Srpske Krajine u Hrvatskoj, kao i izabrane predstavnike Radovana Karadžića i Milana Babića.

Preko ovih armija i preko svog kapitala Milošević je kontrolisao i Karadžića i Babića. Uveo je, na primer, svoje sankcije Republici Srpskoj kada je Radovan Karadžić odbijao njegova naredjenja. Ja sam se pojavio na Palama u trenutku kada je svadja između Slobodana Miloševića i Radovana Karadžića bila u punom zamahu. Predsednik Republike Srpske je od mene tražio da mu kao američki državljanin i misionar na Pale dovedem mirovnjake, ili Henrija Kisindžera ili Džimija Kartera. Odmah sam isključio bivšeg državnog sekretara Kisindžera, jer je prvo bio Nemač, potom Amerikanac sa

taj kontakt za njega. Preduhitrio sam i Miloševića i Milutinovića, jer je njihovu ponudu da bude mirotvorac u korist SRJ, sam Džimi Karter odbio.

Uprkos problemima sa bezbednošću bivšeg američkog predsednika, Džimi Karter je došao kod bosanskih Srba. Njegova supruga Rozalin i on su dočekani na veličanstven način. Karter je tada krajem 1994. godine, sa zadovoljstvom prihvatio da pomogne srpskom narodu. Milošević je zbog toga bio van sebe od besa. Naredio je da mu tajna policija donese moj dosije sa Medicinskog fakulteta, na kome sam diplomirao i bio sekretar OOSK, da bi ga potpuno izbrisao. Sutradan je poslao poruku Radovanu Karadžiću, da

Trifković: Presuda Karadžiću šalje jasnu poruku –

SRBI KRIVI ZA SVE

O aktuelnim dešavanjima kod nas i u zemljama regiona, Mirjana Raičević Tasić razgovarala je sa istoričarem i publicistom prof. dr Srdjom Trifkovićem, čije vidjenje geopolitičkih kretanja i te kako privlači pažnju srpske i međunarodne javnosti.

Komentarišući kako posle dvadeset godina sagledavati čin bombardovanja naše zemlje koji je osramotio Zapadnu civilizaciju, profesor dr Srdja Trifković podseća da je tim činom pronadjena nova misija NATO alijanse koja je podrazumevala ispunjenje zahteva Sjedinjenih Američkih Država kao sile koja više nije priznavala multipolarni poredak, već sebe videla kao tobožnjeg lidera međunarodne zajednice.

“Šta je u globalnom smislu označilo bombardovanje? Značilo je kraj poretka zasnovanog na jasno prihvaćenim pravilima. A to je ono što, ironijom, zapadna strana prebacuje Putinu, da je svojom aneksijom Krima pre pet godina on prekršio taj poredak koji je bio zasnovan na jasnim pravilima, a na šta je on jasno i uzvratilo, da naprotiv, bombardovanjem SRJ je NATO pod vodjstvom SAD dezavuisao sopstvena pravila igre. što se samih Srba tiče, mislim da je posle ove dve decenije više nego jasno, da

problem nije bio ni u politici Slobodana Miloševića, mada ona jeste bila problematična po mnogo čemu i da je glavni problem bio u želji SAD da do bombardovanja dodje“, kaže Trifković.

To je bio rat, naglašava Trifković, u cilju ispunjenja samo-

proglašene misije globalne hegemonije, a njegovi pobornici, uključujući i Hilari Clinton tokom njene kampanje, NATO intervenciju doživeli su kao svoj veliki

uspeh.

Vokerova laž poslužila je kao povod za bombardovanje. Može li se desiti nova laž koja bi destabilizovala Balkan?

“Mogla bi u svakom datom trenutku. Ja strahujem da bi režirana nameštaljka mogla da

Bulajića u Višegradu, pre desetak dana izazvalo reakcije i američke Ambasade u Sarajevu i drugde. Dakle, mislim da je njima izrežirano krvoproliće kao povod za intervenciju već ušlo u DNK“, zaključuje Trifković.

Takav scenario je uvek spreman, ističe Trifković, jer američki i britanski obavestajci imaju izveštane scenarije, čija bi realizacija jednim političkim pritiskom na dugme, mogla da počne za 48 do 72 sata. Zato je potrebno, upozorava Trifković, i anticipirati i blagovremeno preduzimati mere da se tako nešto predupredi.

Kakvu poruku nosi nova presuda Radovanu Karadžiću?

“Poruka je više nego jasna — Srbi su krivi za sve sto posto. Drugim rečima, presuda za čoveka koji je zakoračio u osmu deceniju od 40 godina je istovetna doživotnoj“, kaže Trifković.

Trifković konstatuje da je na taj način sprečen bilo kakav proces pomirenja na ovim prostorima, što je bar nominalno tre-

balo da bude jedna od funkcija Međunarodnog suda u Hagu.

“Status Haškog tribunala kao političke institucije par excellence je potvrđen ovom skardnom presudom s jedne strane ukazuje da ni Naser Orić ni Ante Gotovina nisu zločinci, nisu krivi ni za šta, ni za selo Kravice, ni za progon četvrt miliona Srba i pogibiju dve hiljade njih, niko nije odgovoran. A, s druge strane, za Srbe nema nijednog procenta razumevanja ili uvažavanja svih argumenata, koje oni koji imaju vremena mogu da pročitaju žalbu Karadžićeve odbrane, koja je izuzetno dobro, i pravno i činjenično i forenzički utemeljena, ali koja je očigledno u jednoj instituciji, kao što je Haški tribunal, bila osudjena na propast“, kaže Trifković.

To je, zaključuje Trifković, i doprinos procesu delegitimizacije Republike Srpske, kao navodno genocidne tvorevine, u cilju uterivanja BiH u NATO savez i u cilju smanjivanja ingerencija entiteta.

Srdja Trifković

insistirao kod Kontakt grupe i Amerikanaca da on preuzme vodjstvo pregovora o statusu bosanskih Srba i Srba u Hrvatskoj. Obećao je da će to moći da uradi za kratko vreme.

To se i desilo. Zašto?

Zato jer je Radovan Karadžić, u narodu omiljen kao Rašo, odbio da zameni Slobodana Miloševića i postane Sloba!

Džimi Karter i ja smo izbačeni iz daljih pregovora. Predsednik Bil Clinton je stavio Ričarda Holbruka zajedno sa Miloševićem da pregovaraju o podeli teritorije u BiH i Hrvatskoj. Milošević je pozvao Radovana Karadžića u Beograd da u ime bosanskih Srba potpiše ovlašćenje srpskom vođdu za pregovore i sporazum o podeli BiH. Džimi Karter mi je rekao da kažem Radovanu da ne prelazi Drinu i da ne ide za Beograd na pregovore sa Miloševićem.

To je zamka, Milošević će ga prevariti — tvrdio je Džimi Karter.

Milošević je izvršio pritisak na patrijarha Pavla time što je, između ostalog, zabranio Crkvi uvoz voska iz Bugarske i

onemogućio srpski narod da pali sveće u crkvama. Patrijarh Pavle je bio slomljen. A i Karadžić, jer čim je prešao Drinu, NATO je bombardovao Pale.

Bio sam u hotelu “Bistrica” i video španske špijune, koji su navodili bombe na radare. Kada je Karadžić došao u Beograd, kod Miloševića su ga čekali patrijarh Pavle, komandanti jugoslovenske i srpske vojske na čelu sa generalom Ratkom Mladićem. Svi oni su tražili od Radovana Karadžića da preda ovlašćenje Slobodanu Miloševiću za buduće pregovore u Dejtonu. To je bio početak kraja vladavine i uticaja Radovana Karadžića na događaje u Republici Srpskoj.

Početak 1996. Radovanu Karadžiću je uručena optužnica Haškog tribunala, u kojoj je optužen za genocid. Predložio sam mu da angažujemo čuvenog američkog advokata Alena Dersovica, ali se to nije desilo. Organizovao sam sastanak zajedno sa predstavnicima Karter centra, sa Karlom Biltom, predstavnikom EU, i zastupnicima međunarodne zajednice kako bi se dogovorio mirni odlazak

Radovana Karadžića sa vlasti. To je bio lični zahtev Radovana Karadžića, koji je predlagao da napusti politiku i mesto predsednika Republike Srpske. Karl Bilt je bio vrlo skeptičan, iako su Amerikanci tu Karadžićevu ponudu prihvatili.

Ostalo je sve poznato. Radovan je otišao u podzemlje, dok nije uhvaćen, a Milošević je nastavio da pljačka Jugoslaviju. Iz budžeta Jugoslavije nestalo je 75 milijardi dolara. Milošević je slao novac na Kipar kod Borke Vučić, koja je pokušala da napravi novu banku Srbije i Rusije. DOS i Demokratska stranka su obećali da će naći taj

ukradeni novac, ali su i oni nastavili da pljačkaju državu i narod preko lažne i neefikasne privatizacije.

Zbog takve politike Srbija postaje, u međuvremenu, beogradski pašaluk.

Presuda, doživotna

robija za Radovana Karadžića, jeste sublimacije kazne i mrtvom Slobodanu Miloševiću. Naime, kako je Milošević umro u haškom sudu i nije osuđen, sva njegova “dela” pripisana su Radovanu Karadžiću i on je osuđen na večnost u zatvoru u ime Slobodana Miloševića. Time je tribunal u Hagu, i njegov osnivač SAD, opravdao svoje postojanje i

funkcionisanje kao političke sudnice.

Ovo je ujedno i pokušaj da se Srbi obeleže kao genocidni narod i da nam se tokom ovog milenijuma i dalje svuda, Srbima i Srbiji, javno sudi i izriču kazne.

Uslediće ubacivanje u školske udžbenike i istoriju Srba kao genocidnog naroda, potom zahtevi BiH i Hrvatske za ratnu odštetu, pa ukidanje Republike Srpska kao “genocidne tvorevine” i zabrana života Srba među muslimanima, Hrvatima i Albancima.

Slutim da je i ova presuda ekser koji se ukucava u sanduk smrti, koji je namenjen svim Srbima sveta.

Izgubili smo Kosovo i Metohiju, izgubili smo unutrašnjost zemlje, zbog migracija Srba u Beograd, izgubili smo omladinu, koja emigrira u svet. Gubimo svoj nacionalni identitet i kao Srbi polako nestajemo. Doživeli smo sudbinu Kurda, koji žive potisnuti na margine granica svoje bivše otadžbine.

Završio je svoju priču Prof. dr Borko B. Djordjevic, u Igalu 22. marta, 2019. godine.

KOMISIJOM DO ISTINE O POSLEDICAMA BOMBARDOVANJA

Predsednica Skupštine Srbije Maja Gojković izjavila je da je Komisija za istraživanje posledica NATO agresije 1999. poseban akcenat stavila na osiromašeni uranijum i njegov uticaj na životnu sredinu i zdravlje ljudi i da je sakupljen veliki broj dokaza koji ukazuju na mogućnost oboljevanja od malignih bolesti kao posledica bombardovanja.

Slična Komisija formirana je i u italijanskom parlamentu, a Gojković je ne TV Hemi rekla da je početak rada Komisije bio upravo baza podataka koju su napravili italijanski obaveštajci. Oni su, kaže, dokazali da su oboljevali italijanski vojnici, koji su boravili na delu KiM i u područjima u kojima je bilo bombardovanja osiromašenim uranijumom, a nisu imali odgovarajuću zaštitu, za razliku od američkih vojnika.

U Rimu je, inače, predviđena konferencija povodom godinu dana od završetka rada njihove Komisije, a gost će biti i Darko Laketić, predsednik Komisije Skupštine Srbije.

“Učinićemo sve da prikupimo što više dokaza i izjava ljudi koji su oboleli. To nam je važno, jer oni govore o tome gde su bili za vreme bombardovanja na prostoru bivše Jugoslavije. Bilo bi dobro da se tu uključe i kolege iz parlamenta Crne Gore i iz

RS, BiH“, rekla je Gojković. Ona je podvukla da, iako su odavno postojali dokazi za tako nešto, to se nije otkrivalo, kako se, kaže, naši evropski, NATO partneri ne bi uvredili. “Nadam se da se naši partneri neće uvrediti. Srbija je opustošena ekonomski i ne može niko da kaže da mi možemo da uhvatimo

korak, jednako sa zemljama koje nikada nisu bombardovane. A, mi smo bili bombardovani pre 20 godina“, rekla je Gojković.

Ona je navela da Komisija treba da izadje pred javnost i parlament sa dobrim izveštajem, punim relevantnih podataka. “Ova komisija nije sudnica, neće komisije nikome suditi. Ali strašno bi bilo da parlament Srbije

nema takvu komisiju, a parlament Italije, članice NATO-a osam godina istražuje i dokazao je i krenuo da obeštećuje svoje vojnike“, rekla je Gojković. Na pitanje da li je opozicija učestvovala u radu parlamentarne grupe, Gojković je rekla da jeste i da se nada da ozbiljno shvataju posledice bombardovanja po

zdravlje ljudi.

Nemački istraživač Frider Vagner objavio je knjigu o oružju sa osiromašenim uranijumom koji su koristile Sjedinjene Američke Države, a u prikupljanju dokaza, kako kaže, pomogli su mu i Srbi. U knjizi “Smrtonosna prašina — napravljena u SAD: oružje sa osiromašenim uranijumom zagadjuje

svet“ Vagner objašnjava kako su SAD upotrebom osiromašenog uranijuma kontaminirale svet, a govori i o strategiji zataškavanja koju zajedno sprovode vojska, industrija i vlade, kao i neki mediji i političari.

Američka vojska aktivno je, kako kaže, koristila 320 tona osiromašenog uranijuma u Prvom zalivskom ratu 1991. protiv Iraka, a u drugom 2003. čak 2.000 tona. “U međuvremenu, (osiromašeni uranijum) korišćen je tokom rata na Kosovu 1999. i u Bosni 1995., a posle toga i u Avganistanu 2001. gde se i danas koristi“, rekao je Vagner.

Upitan kako je uspeo da dokaže upotrebu ove municije, Vagner kaže da su mu pomogli i Srbi. “Dali su nam mape sa lokacijama gde je korišćen osiromašeni uranijum“, rekao je on. Dodao je da grupa advokata na Kosovu radi na tužbi protiv NATO zato što su se ljudi posle rata tamo razboleli ili umrli. Stopa smrtnosti povećala se za 20 do 30 odsto, a svake godine obolelih je sve više. Dakle, oni će pokušati da podnesu tužbu, rekao je Vagner. Kako navodi, od oko 2.000 italijanskih vojnika u Iraku i na Kosovu, 109 je obolelo od raka i umrlo, a 16 porodica od 109 preminulih je podnelo tužbe i dobilo na sudu.

Izvor: RTV

**SREJOVIC
ACCOUNTING
SERVICES LTD**

- Izrada personalnih I biznis taksi
- Kompletno vodjenje poslovnih knjiga za kompanije svih delatnosti
- Obračun plata (Payroll Service) I godišnjih formi (W2, 1099-MISC)
- Sales Tax
- Zastupanje pred IRS-om (Audits)
- Formiranje novih kompanija

Ljubiša Lou Srejović, EA, MBA
Ljiljana Lili Polovina, EA
Zdravka Zee Čučković, CPA, MSA

Posetite nas na našoj novoj lokaciji: 2340 S River Rd Ste 208 Des Plaines IL 60018
T: 773-545-6288 F: 773-545-6377
info@srejovicaccounting.com

Od našeg dopisnika

NOVI ZELAND

TRAGEDIJA KOJA JE POTRESLA CEO SVET

Od dopisnika
iz Mizurija
BRANISLAV STOJILJKOVIĆ

U petak, 15. marta desio zverski napad u gradu Krajsterču na Novom Zelandu u kom je ubijeno pedeset ljudi. Naime, napad se dogodio u džamiji kada je australijski državljanin masakrirao nevine ljude, prvi put u džamiji Al Nur gde je bilo 42 mrtvih i posle toga u džamiji Linvud u kojoj je bilo osmoro mrtvih. Preko 50 ljudi je povredjeno u ovom napadu.

Napadač, poznat po imenu Brenton Tarant, ceo događaj je snimao kamerom koja je bila okačena na njegov šlem. Na putu ka mestu napada, napadač snima kako vozi kola i sluša muziku. Kada je stigao na određeno mesto, parkirao je kola u ulici pored džamije, izvadio poluautomatsko oružje i zaputio se ka džamiji. Dok je prolazio kroz džamiju, i ispred nje, pucao je na ljude na koje je naišao. Neki su pokušavali da ga zaustave i molili su za milost, ali je napadač nastavio da puca na njih. Kad je prošao kroz celu džamiju, zaputio se ka kolima. Nastavio je svoj put ka drugoj džamiji u

kojoj je usmrtio osmoro ljudi.

Nedugo posle toga, policija je uspela da uhapsi osumnjičenog napadača i sledećeg dana je stavljen pred sud.

Nakon nedelju dana u Krajsterču je održana molitva i

govorom rukom, pre nego što je izvršio napad.

Veliki broj žena, uključujući i premijerku, radi solidarnosti i podrške muslimanima su nosile marame.

Ovaj napad je okarakterisan kao jedan od najgorih

govoru izjavljuje kako Istanbul neće postati Konstantinopolj. Erdogan takodje traži smrtnu kaznu za napadača.

Sa druge strane, australijski senator Frejzer Aning osudjuje napad ali dodaje da je to odraz straha zajednice, kako

Ona tvrdi da Novi Zeland i Nemačka dele iste vrednosti i da zbog toga dele tugu zbog ovog događaja.

Još jedna stvar koja se tiče napada na Novom Zelandu, a i srpskog naroda i Srbije jeste ta da je napadač pre nego što je izvršio napad puštao pesmu "Od Bihaća do Petrova Sela". Takodje je na oružju koje je nosio imao ispisana imena Miloša Obilića, Novaka Vujoševića, Bajke Pivljanina, Marka Miljanova i to na ćirilici. Ministar Dačić iznosi da napadač nema nikakve veze sa Srbijom i da Srbija ne traži ni od koga da se sveti za ono što se dogodilo u prošlosti.

Ovo je još jedan primer kako ekstremisti tumače rat Srbije sa Turskom i rat u Bosni. Srpski narod nema nikakve veze sa napadom niti tumačenjem ekstremista.

Ovaj napad je pre svega napad protiv ljudstva i nije bitno dali su ljudi koji su poginuli muslimani, hrišćani ili pripadnici neke druge veroispovesti. Poginuli su nevini.

Poslednjih godina se napadi dešavaju sve češće i terorizam je problem celog sveta. Pitanje je samo koliko je još ovakvih zlodela potrebno da bi se konačno svi udružili u borbi za ljudski rod?

odana je počast poginulima. Više od 20.000 ljudi se skupilo tog dana, uključujući i muslimansko i nemuslimansko stanovništvo. Među njima je bila i premijerka Novog Zelanda, Džasinda Ardern, koja je ovaj napad okarakterisala kao čin terorizma, jer ima duboku političku konotaciju, koju je napadač izložio u svom manifestu na 74 stranice, napisane nje-

trenutaka u istoriji Novog Zelanda. Veliki svetski zvaničnici su se oglasili povodom ovog događaja. Predsednik Turske, Redžep Erdogan, čvrsto osudjuje napad i govori kako je to napad na celo muslimansko stanovništvo, a i na sve ljude. Ipak, predsednik se nije zaustavio na tome i poredi napad sa bitkom kod Galipolja iz Prvog svetskog rata. U svom

Novog Zelanda tako i Australije, od sve većeg muslimanskog prisustva. On uzrok napada vidi u programu migracija koji je dopustio muslimanskim fanaticima da se uopšte nasele na Novi Zeland.

Nasuprot australijskom senatoru, kancelarka Merkel tvrdi da ovo nije samo napad na muslimane već i na demokratiju Novog Zelanda i njihovu otvorenu i tolerantnu zajednicu.

VIDOVITA KRISTINA

Sa specijalnim darom više od 25 godina pomaže, otkriva i rešava vaše probleme. Kristina vidi vašu prošlost, zna vašu sadašnjost i predviđa vašu budućnost.

Do sada je pomogla velikom broju ljudi. Ona rešava vaše probleme u ljubavi, braku, spaja razdvojene, pomaže sa depresijom, bolesti i potencijom.

Privatnost svakog čitanja vaše sudbine je zagarantovana.

POZOVITE VIDOVITU KRISTINU NA

773-772-4444 * 630-792-9999

INTERVJU: SLAVICA PETROVIĆ

SCENSKI SPEKTAKL ZONA ZAMFIROVA

Piše: Marijana Maljković

Srpsko pozorište Mira Sremčević, obeležavajući 15-u godinu postojanja i uspešnog rada, uveliko radi na pripremi nove pozorišne predstave. U pitanju je kulturna predstava, poznatog dramskog pisca Stevana Sremca, "Zona zamfirova", u adaptaciji i režiji Slavice Petrović, zamišljena u vidu scenskog spektakla u kojem će učestvovati veliki broj umetnika. Pored stalnih članova pozorišta uključeni su glumci, pevači, igrači i muzičari koji će 7. 8. i 9. juna dočarati zašto je Zona Zamfirova najlepší ljubavni roman u srpskoj književnosti.

Dva filma na temu Zone Zamfirove su bila veoma gledana. Da li su oni bili dodatna inspiracija za vašu predstavu ili ste radili isključivo po originalnom tekstu?

"Samo delo Stevana Sremca, gde je on veoma upečatljivo preslikao stari Niš, desetak godina nakon što su Turci izašli iz njega i na veoma interesantan način opisao sukob starog i novog vremena kroz jednu zanimljivu ljubavnu priču, je dovoljna inspiracija. Zato se ova kulturna predstava redovno igra u svim našim pozorištima širom zemlje. A što se filmova tiče, činjenica je da je prvi, originalni film, koji je radio majstor filma Šotra, vratio ljude u bioskopske sale nakon poduže pauze, što mnogo govori i o samoj priči Zona Zamfirova, a naravno i o Šotri. Šotra je dosta poradio na adaptaciji ovog teksta, što je priču dalo poseban šmek.

Vodeći se pomalo njegovom idejom, a pomalo umetničkom slobodom i ja sam originalni tekst Stevana Sremca prilično adaptirala u želji da ga što više približim glumcima i publici. Tako da će ovo biti jedna malo drugačija postavka Zone Zamfirove, a to i jeste izazov i cilj."

Kako su se glumci snalazili sa staro-niškim dijalektom i akcentom, s obzirom da većina njih ne potiče iz tih krajeva i kakva je atmosfera dok se priprema predstava?

"Kada su prvi put dobili

tekst većina njih je imala problem da pročita i izgovori pojedine reči. Osim mene, niko od gumaca nije iz tog kraja. Medjutim, pored toga što sam iz Niša, ja sam u Niškom Narodnom pozorištu igrala u Sremčevim predstavama iz tog doba, pa je i to jedna velika olakšavajuća okolnost. I dijalekt i akcenat mi nisu usopšte strani, tako da nam lektorisanje teksta nije predstavljalo problem. Što se tiče glumaca svi su iz različitih krajeva naše zemlje, a neki su i rođeni ovde, ali su uz uporno vežbanje odlično savladali ovaj dijalekt, i

one protiču veoma zabavno, jer su ispunjene glumom, pesmom i igrom. Uz nas će na ovoj predstavi zablistati i profesionalni igrači folklorne grupe "Dukati i biseri" iz Čikaga, tako da i glumci vežbaju igre i pesme, a prvi put ćemo na sceni imati i orkestar uživo. Znači radi se sa puno entuzijazma i puno truda u jednoj veoma lepoj i veseloj atmosferi." **Pored vas, u predstavi će igrati još jedna profesionalna glumica, o kome je reč i kako je došlo do saradnje?**

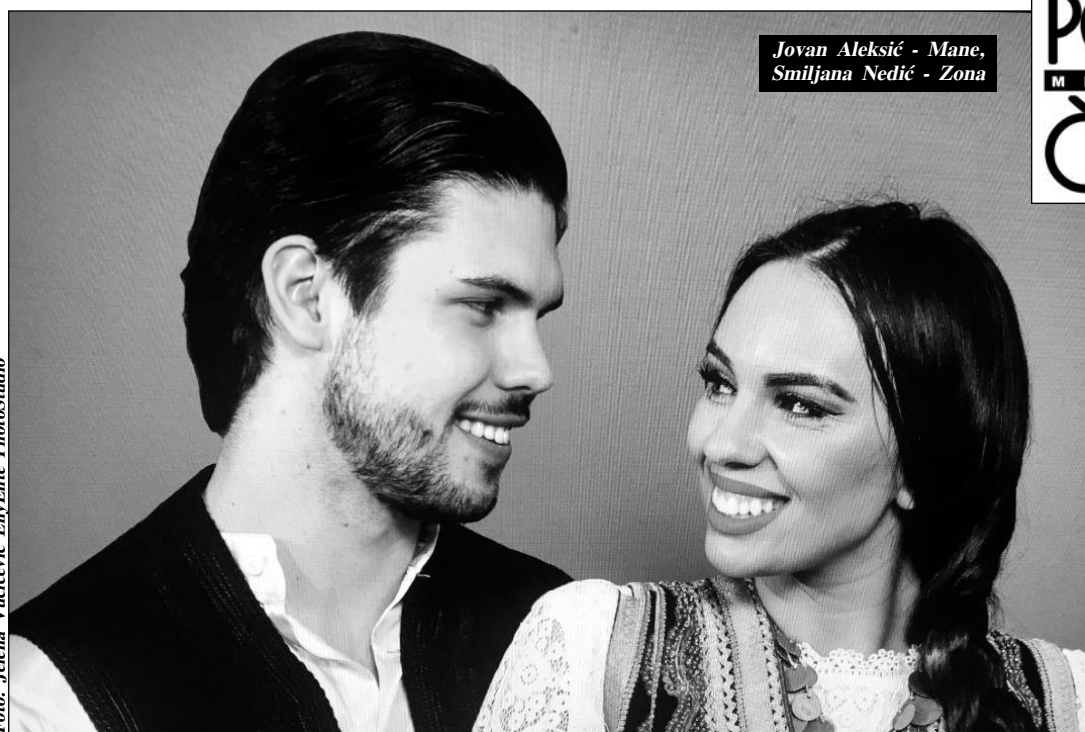
"Da, drago mi je da mogu da najavim i novu profesion-

našeg pozorišta, a ona u ovoj predstavi igra glavnu ulogu, Zonu Zamfirovu i sigurna sam da će svojom glumom i pojavom mnogo doprineti našoj predstavi i da će se dopasti publici."

Možete li nam otkriti kako su ostale uloge podeljene (i koliko zapravo ljudi učestvuju što na sceni, što iza nje, u ovoj predstavi)?

"Ova kulturna predstava zamišljena je u vidu scenskog spektakla u njoj će učestvovati veliki broj umetnika, glumaca, pevača,

sceni sa folklorom, igra glavnu mušku ulogu u predstavi, ulogu Maneta i sigurna sam da će je jako lepo izneti. Ulogu Manulaća igra veoma talentovani Nemanja Milosavljević, koji odlično tumači komične likove, pa mu je zato i dodeljena ova veoma interesantna i komična uloga. Tu su naravno i dva dečaka koja sam već pomenula, Lazar i Kiril, za koje sam sig-

sigurna sam da će publika biti prijatno iznenađena.

U ansamblu imamo i par dečaka koji igraju u ovoj predstavi, Lazar je rođen ovde, a mali Kiril je došao tu kao beba, ali je neverovatno kako su savladali dijalekt, akcenat i svoje uloge i sa kakvim žarom rade na probama. Mislim da će oni biti atrakcija ove predstave.

Što se naših proba tiče

alnu glumicu Smiljanu Nedić koja se priključila našem pozorišnom ansamblu. Ona je mlada, lepa i talentovana glumica, koja je nakon diplomiranja glume radila par godina u Republici Srpskoj, a sticajem okolnosti sada živi u Čikagu. Smiljana je završila glumu na klasi Ljiljane Blagojević. Prilikom svog prošlogodišnjeg gostovanja u Čikagu Ljiljana Blagojević nas je povezala i od tada je Smiljana deo

igrača i mizičara... Na sceni će zablistati šarolika mladost, pored redovnih članova našeg ansambla, uključena je i profesionalna Folklorna grupa "Dukati i biseri" tako da sam sigurna da će glumom, pesmom, igrom i muzikom uživo pružiti publici jedan novi doživljaj. To je dosta uticalo i na podelu uloga. Jovan Aleksić veoma talentovan mladić ne samo za glumu već i za igru, jer je od malena na

Zona Zamfirova (kao i Ivkova slava) pisana je sa dobrim poznavanjem sredine, običaja, mentaliteta i jezika. Oba su dela pisana sa stvaralačkim nadahnućem bez unapred postavljene teze, bez političkih primesa. Ovde je izvornost i lepota stvarnosne gradje nadvladala Sremčevu konzervativnost i ideološku jednostranost: ne samo da stari svet slika sa simpatijama (pozitivne osobine hadži-Zamfirove: mirnoća, dobrodušnost, strpljenje, očinski odnos prema potčinjenima u kući i na imanju), nego i novi svet, oličen u Manetu kujundžiji; slika ga sa simpatijama prikazujući ga u snažnom usponu, radinosti, poštenju i pameti. Zato su ova dva Sremčeva dela najotvorenija, najsvežija i najprijemčivija: gradja je uzeta iz stvarnosti, nije podređena ideologiji, puštena je da sama govori. U ovom pripovedanju ima poleta i poetske zanesenosti, tople ljubavi prema svetu koji se prikazuje, blagorodnog osmeha.

urna da će privući najveće simpatije publike. Hadži Zamfira će igrati neizbežni Miša Petković, lik tetka Doke koja je ženski džambas na sve spreman pa čak i "da se potepa na sred čaršiju, ako treba" tumačiću ja. U ulozi Hadži Randjela je šarmantni Milenko Šišarica, a zatim slede: Dimitrije Stefanović, Aleksandra Mihić, Stefanija Djokić, Andjela Marković, koja prelepo peva i mnogi drugi, da ih sada ne nabrajam, jer bi spisak bio zaista dugačak. Biće tu dosta mladih glumaca, kao i onih koji tumače likove srednjih godina. Mislim da je podela dosta realno urađena, a u tome mi je pomogla Ankica Ratarac, naša direktorka pozorišta, koja je asistent režije, pa ne sumnjam da je ovo pravi pogodak."

Predstava je najavljena kao svojevrsni spektakl. Po čemu se ona razlikuje od dosadasnijih?

"Predstava će biti scenski spektakl najpre zbog velikog broja učesnika svih uzrasta i godina. Po tome što sam već ranije rekla, da smo uključili igrače, pevače, glumce i muzičare po prvi put koji će dočarati život starog Niša, kroz jednu lepu ljubavnu melodrama. Muzičari rade na muzici, glumci pored glume na uvežbanju pesama i igara, a u isto vreme se šiju i originalni kostimi iz tog doba.

Pored toga radimo i na marketinškom delu programa, a